

Nimityksissä sukupuoleen vetoajat unohtavat, että ihmisten aivot eivät ole haarojen välissä ja muuta pätevyyspohdintaa.

Uudessa hallituksessa on enemmän naisia kuin miehiä. Sitä pidetään suurena saavutuksena. Minulle opetettiin Tampereen lyseon reaaliluokalla 1960 luvulla, että ihmisten aivot eivät ole haarojen välissä, vaan hiukan ylempänä. Tällä biologian opettaja tahtoi sanoa, että tiedon tasolla ja sukupuolella ei ole mitään yhteyttä. Mitä rummuttamista sukupuolijakautumalla on nimitysten ja pätevyiden kanssa? Joissakin ammateissa on ollut menneisyydessä vinoutunut jakautuma, joka on johtunut kotiin jäämisen kulttuurista ja jopa sukupuolisyrynnästä. Tämä on heijastunut jopa nykyaikaankin. Nyt on menty toiseen ääripäähän. Pitää väenväkisin löytää joka paikkaan nainen, tiedon tasosta riippumatta. On jos jonkinlaisia niin sanottuja ”tasa-arvolikkeitä”. Näiden edustajien biologian tiedot taitavat olla nollassa. Minä kiinnittäisin huomiota sukupuolen sijasta pätevyteen. Ministerin pitäisi tietää jotakin hallinnonalastaan. Katsotaanpa nykyhallituksen joidenkin ministerien sukupuolta ja koulutusta, jota tarvitaan ministerin hallinnonalalla

Työministerin työsarka on ainakin yhtä tärkeä kuin valtiovarainministerin, koska ihmiset pitää saada työhön, jotta raha piisaisi kaikkeen lisähyvään. Työministerinä on Timo Harakka. Hän on saanut koulutuksensa Teatterikorkeakoulussa ja tietävästi valmistelee sosiologian opinnäytettä. Näillä tiedoilla tuskin ymmärretään työmarkkinoiden toimintaa. Pystyykö ministeri hahmottamaan kuinka työttömyys ja havaittu kansantuotteen kasvu ovat yhteydessä toisiinsa? Tai kuinka työllisyyttä saataisiin nostettua? Onko hän tietoinen, että Suomi on taloushistoriansa syvimässä lamassa? Onko hänellä aavistustakaan, miksi näin on, jolloin nopeat parannuskeinotkin löytyisivät (paikallinen sopiminen ja niin sanotuista saavutetuista eduista tinkiminen ynnä muuta)? Tarinoimalla ja mahtikäskyillä työllisyyttä ei saada nousemaan. Onko sanonta ”Ei kukko käskien muni, ei ainakaan kukko” tuttu hokema. Onneksi työ- ja elinkeinoministeriössä on tietoa. Siellä asiasta perillä olevien pitää vain kertoa, että ideologialla ja jutustelemalla asioita ei panna kuntoon. Odotettavissa on performansseja ja veropohdintoja. Nykyisen ministerin taloudellisia pohdintoja en ymmärrä. Se saattaa johtua minun puutteellisista tiedoistani.

Kunta- ja omistajaohjausministerinä on Sirpa Paatero. Nimikirjanotteesta löytyy pari suoritettua approbaturia. Hän on ollut askartelun ja päihdetyön

ohjaaja. Kuinkahan näillä tiedoilla pystytään ottamaan kantaa valtion yhtiöiden omistajaohjaukseen tai kuntasuunnitteluun? Jälkimmäinen tulee tärkeäksi, kun ryhdytään taas kerran mylläämään Suomen kunta- ja maakuntarakennetta.

Elinkeinoministerinä on Katri Kulmuni. Elinkeinoministerin alaan kuuluu elinkeinopolitiikka, innovaatio- ja teknologiapolitiikka, yritysten kansainvälistyminen, tekninen turvallisuus, markkinoiden toimivuus, kilpailun edistäminen ja kuluttajapolitiikka. Nimikirjaotteen mukaan pääaine on kansainväliset suhteet. Tälläkö pohjalla analysoidaan talouden toimintaa ja vedetään suuntaviivoja Suomen teollisuudelle ja taloudelle? Mitenköhän on? Riittääkö tämän posti hoitamiseen se, että on sanavalmis ja pirtsakka erilaisissa televisio-ohjelmissa. Olen siinä uskossa, että hänen valintansa painavin syy on se, että on Pohjois-Suomesta. Hallituksessa pitää puolueen ministerien olla alueellisessa tasapainossa.

Ulkoministerinä on ylioppilas Pekka Haavisto. Ulkopolitiikassa tarvittaneen enemmän hoksottimia kuin muodollista koulutusta. Silti olisi hyvä olla tietoa eri valtioiden hallinnon rakenteesta ja päätöstekoprosesseista. En tiedä, onko hän jostakin haalinut näitä tietoja. Häntä mainostetaan rauhanneuvottelijana. Mitkä ovat hänen saavutuksensa rauhan neuvottelijana? Ei tule mieleen yhtäkään saavutusta, vaikka häntä mainostetaan superneuvottelijana.

Thomas Blomqvist on Pohjoismaisen yhteistyön ja tasa-arvon ministeri. Yksi turhimmista ministereistä. On maa- ja metsätaloustieteen opintoja (1991). Mutta pitihän RKP:n saada toinenkin ministeri, kun vasemmistoliitollakin on niitä kaksi.

Krista Kiurun nimikirjanotteesta ei käy ilmi pääaine, mutta eiköhän hän tulevaisuudessakin torppaa sosiaali- ja terveydenhuoltouudistuksen ideologisilla perusteluilla. Siinähan hän on kunnostautunut erinomaisesti. En ole löytänyt hänen pohdintojaan SOTEn taloudellisista perusteista. Utusten mukaan hänen ainoat kannanotonsa ovat rinteemäisiä ideologisia kannanottoja ”Terveysalan pitää olla julkisen sektorin hanskassa”. Minusta on se ja sama, kuka terveyspalveluja tarjoaa, kunhan niitä on nopeasti tarjolla. Ja kustannusrakennetta ja kilpailuedellytyksiä pitäisi pohtia sekä unohtaa poliittiset ideologiat. Pystyykö hän tähän?

Ministerien tietopohjan lisäksi minua ihmetyttää nykyisen hallituksen tiedotuspolitiikka. Ensin rummutetaan, että nykyinen hallitus on tulevaisuuden tekijä ja peruu leikkauksia. Muutaman päivän päästä mainitaan lyhyesti sivulauseessa, että taloutta tarkastellaan puolivuositain ja mahdollisesti tehdään leikkauksia, jos tilanne vaatii. Ei eroa edellisestä hallituksesta. Ei se tehnyt

leikkauksia pahansuopaisuuttaan. Rahat vaan eivät riittäneet. Jonkun pitäisi kertoa pääministeri Rinteelle, että raha ei kasva puissa. Nykyisen hallituksen, kuten joidenkin ulkomaisten hallitusten tiedotuspolitiikkaa, voisi kutsua göbbelsimäiseksi. Joseph Göbbelsihän sanoi ”Kun jotakin asiaa toistaa jatkuvasti, suurin osa kansaa uskoo siihen, oli se totta tai ei”. Ja mehän tiedämme mitä kansakunnalle tapahtui, kun propaganda ja todellisuus erosivat yhä enemmän toisistaan. Neuvostoliitto on historiallisesti lähin esimerkki tästä.

Tässä vain muutama huomio. Mitä mieltä olette lukijana? Pitäisikö ministerin omata tietoa ja muodollista koulutusta hallinnonalaltaan vai riittääkö, että on joltakin maantieteelliseltä alueelta ja on pirtsakka esiintyjä tai kertoo jotakin saavutuksistaan itse? Minun mielestäni muodollinen koulutus ja tittelit eivät takaa aina pätevyyttä. Riippuu siitä mitä on opiskellut ja kuinka on sisäistänyt saamansa opin. Sitä osaavampi on alallaan mitä enemmän oppia on ja mitä paremmin osaa soveltaa oppimaansa.

Lopuksi sopinee pohtia Jutta Urpilaisen nimitystä komissaariksi. Rummutetaan lasikaton särkymisestä, kun komissaarinimitys osuu naiseen eli Jutta Urpilaisen kohdalle. Mikä on pätevyys? Kunnioitan kansankynttilöitä (peruskoulun opettajia), mutta komissaarin tehtävänä ei ole opettaa Unionin kansalaisia lukemaan ja kirjoittamaan. Pitää olla tietoa ja kanttia kertoa totuus. Kaikki muistanevat televisiouutisissa hänen juhlallisen sopimuksen allekirjoitustilaisuutensa yhdessä Kreikan valtiovarainministerin kanssa. Sattuu vain olemaan niin, että allekirjoitettu paperi ei ollutkaan mikään sopimus, vaan kirje, jossa oli ylimalkainen ilmoitus (kuva alussa). Jälleen esimerkki göbbelsimäisestä tiedostuskulttuurista. Kerrotaan jotakin mikä ei pidä paikkaansa. Sopimukset (<https://vm.fi/kansainvaliset-rahoitusasiat/euroalueen-vakaus/ohjelmamaat/kreikka/kreikan-lainaohjelman-vakausjarjestelyn-asiakirjat>) allekirjoitettiin myöhemmin.

Vilho Mäkelä

www.vilhomakela.fi